

SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

11 marca 2018 r.

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu

PIERWSZE CZYTANIE

2 Krn 36, 14-16. 19-23

Gniew i miłosierdzie Boże

Czytanie z Drugiej Księgi Kronik.

Wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud, mnożyli nieprawości, naśladowując wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i bezczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. Bóg ich ojców, Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. Oni jednak szydzili z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego naród do tego stopnia, iż nie było ocalenia.

Spalili też Chaldejczycy świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili ogniem i wzięli się do zniszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. Ocalałą spod miecza resztę król uprowadził do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów, aż do nadejścia panowania perskiego. I tak się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza: «Dokąd kraj nie wywiąże się ze swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat».

Aby się spełniło słowo Pana z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku jego panowania, tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: «Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg

niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie!»

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 137 (136), 1-2. 3. 4-5. 6

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i płakali *
wspominając Syjon.

Na topolach tamtej krainy *
zawiesiliśmy nasze harfy.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Bo ci, którzy nas uprowadzili, *
żądali od nas pieśni.

Nasi gnębiciele żądali pieśni radosnej: *
«Zaśpiewajcie nam którąś z pieśni syjońskich».

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską *
w obcej krainie?

Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, *
niech uschnie moja prawica.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Niech mi język przyschnie do gardła, *
jeśli nie będę o tobie pamiętał,
Jeśli nie wyniosę Jeruzalem *
ponad wszystką swą radość.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 2, 4-10

Umarli wskutek grzechu zostaliśmy zbawieni przez łaskę

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan.

Bracia:

Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni! Razem też wskrzesił nas i razem posadził na wyżynach niebieskich, w Chrystu-

się Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwa Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie.

Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest to dar Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

J 3, 16

Chwała Tobie, Słowo Boże

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Chwała Tobie, Słowo Boże

EWANGELIA

J 3, 14-21

Bóg posłał swego Syna, aby świat został zbawiony

Słowa Ewangelii według świętego Jana.

Jezus powiedział do Nikodema:

«Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie

wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia

wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

Oto słowo Pańskie.

Refleksja na kanwie SŁOWA BOŻEGO

Bóg posłał Syna swego aby świat został zbawiony

Bóg jest niewątpliwie bogaty w miłosierdzie i nie mamy najmniejszej wątpliwości, że okazuje On je wszystkim bez wyjątku. Jego miłosierdzie i przebaczenie nie mają granic - poza jedną - **upartą, złą wolą człowieka**. Bóg nie może okazać przebaczenia komuś, kto nie uznaje, że jest grzesznikiem, kto uważa, że Bóg nie ma mu nic do wybaczenia. Chrystus na pewno przyszedł na świat, aby go zbawić, ale nie może zrobić tego na siłę i wbrew woli człowieka. I tu jest cały problem. Nie można bowiem grzeszyć, pozwalać sobie na niefrasobliwość i jednocześnie wmawiać sobie, że Bóg i tak mi wybaczy, bo jest miłosierny.

Dlatego też w dzisiejszej Ewangelii Chrystus tak mocno podkreśla konieczność stawania w prawdzie, przede wszystkim w prawdzie o sobie samym. „**Każdy kto dopuszcza się nieprawości nienawidzi światła Prawdy i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków.**” Musimy więc dbać o to właśnie, aby żyć w Prawdzie, bo to ona wyzwala i uczy nas pokory, pozwala przyznać się do popełnionych błędów, uznać swoje grzechy i w ten jedyny sposób dostąpić Miłosierdzia Bożego.

**Kto twierdzi, że jest bez grzechu; po pierwsze jest kłamcą,
a ponadto, nie może oczekiwać przebaczenia,
bo i co Bóg miałby mu przebaczać?**

Cytaty biblijne

Biblia Tysiąclecia

Któryż Bóg podobny Tobie,
co oddalasz nieprawość,
odpuszczasz występki
Reszcie dziedzictwa Twego?
Nie żywi On gniewu na zawsze,
bo upodobał sobie miłosierdzie.
Ulituje się znowu nad nami,
zetrze nasze nieprawości
i wrzuci w głębokości morskie
wszystkie nasze grzechy.

Mi 7,18-19

Zgrzeszyliśmy, wraz z naszymi przodkami,
popełniliśmy nieprawość, żyliśmy występnie.
Ojcowie nasi w Egipcie
nie pojęli Twych cudów,
nie pamiętali ogromu łask Twoich,
lecz zbuntowali się przeciw Najwyższemu nad Morzem Czerwonym.

Ale ocalił ich przez wzgląd na swoje imię,
aby objawić swoją potęgę.

Ps 106[105],6-8

Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło.

Łk 19,10

Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że JEZUS JEST PANEM, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami – do zbawienia.

Rz 10,9-10

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają.

Hbr 11,6

Niegdyś bowiem i my byliśmy nierozumni, oporni, błądzący, służyliśmy różnym żądzom i rozkoszom, żyjąc w złości i zawiści, godni obrzydzenia, pełni nienawiści jedni ku drugim. Gdy zaś ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

Tt 3,3-7

Dzieci moje, piszę wam to dlatego,
żebyście nie grzeszyli.

Jeśliby nawet kto zgrzeszył,

mamy Rzecznika wobec Ojca –

Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.

On bowiem jest ofiarą przebłagalną

za nasze grzechy,

i nie tylko nasze,

lecz również za grzechy całego świata.

1 J 2,1-2

Cytaty, myśli, aforyzmy

Jednorodzony Syn Boży stał się Synem Człowieczym, by synów ludzkich uczynić synami Bożymi. On, w ludzkim ciele sługa, w tym ciele służył tym, którzy są Jego sługami; czyni ich wolnymi, aby mogli oglądać Boga w postaci Bożej.

św. Augustyn

Miłosierdzie Boga to nie Jego słabość, ale manifestacja Jego wszechmocy.

św. Tomasz z Akwinu

Bez Chrystusa niczego nie będzie. Dlatego trzeba uwierzyć.

Fiodor Dostojewski

Grzech jest jedynym nieszczęściem na świecie i on jedynie może słusznie zasmucić człowieka.

bl. Honorat Koźmiński

Podobnie jak wąż porzuca wszystko, nawet część swojego ciała, byle tylko ocalić głowę, tak i ty, z wyjątkiem wiary, porzuć wszystko: bogactwo, ciało, a nawet życie. Wiara jest głową i koźleniem. Gdy wiarę ocalisz, to choćbyś wszystko inne postradał, odzyskasz w daleko większym stopniu.

św. Jan Chryzostom

Wiara jest koroną godności człowieka. Niesłuchanie trudno odzyskać straconą koronę i umieścić ją ponownie na głowie.

sl. Boży kard. Stefan Wyszyński

Powołaniem każdego chrześcijanina jest dawać świadectwo o Chrystusie całym swoim życiem. Dawać świadectwo o Chrystusie przede wszystkim w życiu osobistym, przyjmując szczerze Ewangelię, zachowując Boże przykazania i kierując się w każdej sytuacji nauczaniem Pana. Chodzi o powołanie każdego z ochrzczonych, ale odnosi się to w sposób szczególny do małżonków, rodzina bowiem jest pierwszym «domowym Kościołem», w którym rozpoczyna się dzieło ewangelizacji nowych pokoleń.

św. Jan Paweł II

Bóg jest Miłością, która zbawia, miłującym Ojcem, który pragnie widzieć, jak jego dzieci zwracają się do siebie nawzajem jako bracia i siostry, odpowiedzialnie promując wykorzystanie swoich różnych talentów w służbie wspólnego dobra rodziny ludzkiej. Bóg jest niewyczerpalnym źródłem nadziei nadającej sens życiu osobistemu i społecznemu. Bóg i tylko Bóg doprowadza do spełnienia każde dzieło dobra i pokoju.

Benedykt XVI

Przeczytaj – pomyśl - przemódl

Żona zarzucała Stanisławowi Lemowi, iż żyje w poczuciu misji, że przez swoją twórczość chce poprawiać świat. „Nikt tego nie może zrobić: ani papież, ani ja. Świat idzie swoją drogą”¹ – uspokajał pisarz.

Mimo ogromnych wysiłków, zdolności czy inteligencji ludziom nie udaje się zmienić świata. Może to robić jedynie Bóg, który z miłości posłał swojego Syna. Człowiek może z Nim tylko współpracować.

Jarosław Makowski przestrzega przed nachalnym nawracaniem: „Czyż więc nie powinniśmy zacząć naszych spotkań z niewierzącymi tak po prostu – od wspólnej kaszy i piwa? A resztę pozostawić Bogu”².

1 Zob. *Wywiad ze Stanisławem Lemem*, Telewizja Kultura, 27 marca 2006 r.

2 Jarosław Makowski, *Zacznijmy od kaszy i piwa*, „W drodze” 2008, nr 11 (423), s. 16.

Jezus rozmawia z Nikodemem

